

aeda; übhe sõnnaga: temma teggi keik, mis teine kahbe käega innimenne weis tehha.

Se innimenne olli enne, kui ta Prantsussema pea-liinast ennaast rabba eest näitas, ommas küllas kulla koolemeister olnud.

Küll suur on Jumala immelik väggi,
Mis Temma jo algmiesest ma-ilma peäl teggi
Kell' terwed liikmed, se tännao Tedda,
Ta wähendab terwete ja higete häddä;
Ei Temma juur heldus sün ial ei vässi.
Ei lühkiteseks sa fa ial Ta tõssi.
Kui innimenne pallub ja lodab Ta peale,
Sell' sadab Ta abbi ja kuleb ta heale,
Kui südamest uesjund ja hüad Ta pole,
Siis aitab Ta sind ja launab ka hole:
Se sonna on tõssi, et Jummal on helde,
Ta armaetab sedda, mis õige ja selge;
Kui warras ja pettis fa halcedast pallub,
Ei kule sün Jummal, kes häddas fa wallub,
Kas hüa ja farjo ehk te muud farra,
Siis tüklob sind Jummal jo ennesest ärra!

Innimenne käib wee peäl.

Afs Italiama preester, nimmeaga Paul Maffia, leidis aastal 1760 ommaast kihbellonnast üht meest, kes wee peäl vosis käia, külliti longed:

ja istuda, kui kuiwa Ma peäl. Kui ta ennast lõrgelt kaldast süggawa mee siisse viskas, siis ei läinud temma ial põhja, waid tulli kui punut, rinnast sadik püstti mee peale. Mito korda ollid tauhrid, kes jaewa süggawas wees, olt käiwad patondonas ehk oajo merre põhjast ülles otsimas, tedda omma liggi alla wötnud; agga ni pea, kui nemmad teddo lahti lastnud, olli mees, kui forgi-pu, wee peale tulnud. Sag-gedooste on ta ennast pitkale wee peale mahha pannud ja maggama uinunud.

Lodud osjode jätrele latsujad ollid tedda mõõtnud ja leidnud, et temma surus wee tük 30 naela raskeim olnud, kui mees.

Küll junnib immet ilma peäl,
Mis meie polle nainud,
Waid agga kuulnud mõnda teäl,
Mis Loja arm on teinud:
Ei olle legi Temma nöufs,
Waid junnib leit Ta sureks anufs,
Ni Ma peäl, kui taewas!

Jessa kildab omma tarka poega.

Jessa: Armas Šppetaja! wadake üfs kord minno poja peale, kas se ei olle terraw pojale?